ΕΤΟΣ Δ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1887 ΑΡ. 133

Συνδρομή ἐτησία προπληρωτέα.

Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν ταῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΠΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.

Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

Καὶ γιὰ 'μᾶς μιὰ φορά.

Εἶνε τώρα τόσος καιρὸς ποῦ περιμένομεν ἴσως κανένας θεσφοβούμενος γράψῃ ἐναντίον ἡμῶν τῶν δημοσιογράφων, καὶ βγάλῃ φόρα ταῖς ψευδοπολιτικαῖς ταῖς ὁποίαις φοροῦμεν σὰν μπαρροῦκα δικαστικὴ, ἀλλὰ, εἴτε δὲν μᾶς ἐγνώρισαν καλὰ, εἴτε μᾶς φοβοῦνται, εἴτε ἂν μᾶς γράψουν νομίζουν ὅτι δὲν θὰ τὰ δεχθῶμεν νὰ τὰ βάλωμεν ς' τὸν τύπον, τέλος πάντων, εἴτε διὰ τὸ ἓν εἴτε διὰ τὸ ἄλλο, μᾶς ἀφίνουν ἀνεξελέγκτους, μᾶς ἀφίνουν ἀπολύτους μονάργας, καὶ ἡμεῖς μέσα σὲ τόσην πάτσα γομεύομεν ἄλλοτε τὸν συρτὸ, ἄλλοτε τὴν κατρήλιαν καὶ ἄλλοτε τὸν «μπατσοκλῶτσον» τῶν Παφιτῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου χάνει τῇ ἀληθείᾳ τὸ χρῶμά του καὶ αὐτὸς ὁ Πυραίχμος.

Ἀλλ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦμεν νὰ ἰσιάσωμεν τὰς ξέγιας κεφαλὰς, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι φωνάζομεν κάθε μέρα διὰ τὴν ὁμόνοιαν, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐξετάζομεν μὲ τὸν βεζνὲ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωμεν ἂν αἱ κεφαλαί μας ἦνε ἴσιαι, καὶ ἐὰν ἔχωμεν ὁμόνοιαν; καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν τὰς πράξεις μας, ἔστω καὶ μὲ χονδροκάνταρο τῶν χαρουπιῶν, τὸ ὁποῖον, τάχει τόσον καλὰ τὸ δυστυχισμένο μὲ τὸν αὐθέντην του, ὥστε ἀδιαφορεῖ ἂν ἐκεῖνο λέγει 100 καὶ ὁ κύριός του λέγει «μάϊνα! 75»; Τάχα διότι λείπουν ἡ ἀλωποῦδες, πρέπει οἱ σκώληκες νὰ λάβωσι δίπλωμα δόκτορος;

Α! Ὄχι! Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔκαμαν ἄλλοι, καὶ δι' αὐτὸ εἶνε ἀξιοκατάχρητοι, πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν ἡμεῖς. Πρέπει καὶ ἡμεῖς ὡς ἄτομα, ὡς μέλη μιᾶς κοινωνίας, νὰ ὑποβάλλωμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν δημοσιογραφικόν μας κάλαμον ὑπὸ τὸ μαχαιρίδιον τῆς ἐξελέγξεως, ἄλλως τί δικαίωμα ἔχομεν νὰ ἐξελέγχωμεν τοὺς ἄλλους; Καὶ λοιπὸν φόρα καὶ τὰ δικά μας ἀνομήματα νὰ γὰ γνωρίσῃ ὁ λαός.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, ἀλλὰ φίλοι μου μὴ νομίσητε ὅτι θὰ ἀποκαλύψω τὰ ἀτομικά μας ἐλαττώματα εἰς τὰ ὁποῖα ὡς ἄνθρωποι καὶ ἡμεῖς ὑπακείμεθα. Θὰ ἀποκαλύψω τὰ δημοσιογραφικά μας ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν θὰ μᾶς χαρακτηρίσωσιν ὡς τοὺς χειροτέρους δημοσιογράφους τοῦ κόσμου, διότι δυστυχῶς ἔχομεν πολλοὺς συναδέλφους. Θὰ εἴπω, ὅσον νομίζω, τὴν ἀλήθειαν, πράγματα γνωστὰ εἰς ὅλους μας, καὶ θὰ τὰ εἴπω ἐγὼ, ὡς δημοσιογράφος, διὰ νὰ σηκώσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ ἄλλους, διότι κατόπιν μιᾶς τοιαύτης ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους μας τῶν δημοσιογραφικῶν σφαλμάτων μας δὲν μένει βεβαίως τὸ δικαίωμα εἰς ἄλλον νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτά. Καὶ τὰ λέγω ἐγὼ πρῶτος, διότι:

Καὶ ὁ δεῖνας καὶ ὁ τάδες,
εἶνε ὅλοι μασχαράδες.
Κ' ὁ συντάκτης τοὶ Φωτὸς,
μασχαρᾶς εἶνε κ' αὐτός.

Τῶπεν ἄλλος τοῦτο, καὶ γιὰ μᾶς εἶνε ὀλίγον βαρὺ, ἀλλὰ ἂς περάσῃ ὡς παροιμία. Καὶ ἐὰν κανεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν τὸ δέχεται, τότε «ὁ ἀναμάρτητος βαλέτω λίθον.»

Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ «ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νόσοι πλεῖσται» ἀληθεύει μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ περισσότερον καὶ τὸ «ὅπου δημοσιογράφοι πολλοὶ καὶ ἐφημερίδες πολλαὶ ἐκεῖ καὶ κόμματα, διχόνοιαι καὶ ἀσυμφωνίαι πλεῖσται.»

«Κεραμεὺς-κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων» λέγει ἓν ἀρχαῖον γνωμικὸν, ἀλλ' ἐὰν τοῦτο πρέπῃ νὰ ἀληθεύῃ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπαγγελλομένων ὅμοιον ἐπάγγελμα, δὲν πρέπει πιστεύω νὰ ἀληθεύῃ πρῶτον μεταξὺ δημοσιογράφων καὶ δεύτερον μεταξὺ ἐπιστημόνων, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι δὲν θέλουν νὰ θεωρῶσιν ἀνώτερον τὸ ἐπάγγελμά των ἀπὸ τοῦ τῶν κεραμέων καὶ τῶν τεκτόνων.

Εἶπα ὅτι πρῶτον οἱ δημοσιογράφοι πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνοι καὶ δεύτερον οἱ ἐπιστήμονες, διότι ἡ συμφωνία καὶ ἡ εἰλικρινὴς σύμπραξις τῶν δημοσιογράφων ἑνὸς μέρους δύναται νὰ κρατῇ στερεᾷ καὶ νὰ διατηρῇ τὴν συμφωνίαν τῶν κατοίκων διὰ τῆς ἀπαθοῦς βασάνου πάσης ἰδέας καὶ εἰλικρινοῦς συζητήσεως περὶ παντὸς ζητήματος πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ ὠφελήμου, ἐκ τούτων δ' ὅλων γενικὰ καλὰ καὶ ὠφέλημα τῇ πατρίδι πάντοτε προκύπτουσιν, ἐνῷ ἡ συμφωνία τῶν ἰατρῶν π.χ. εἶνε ὠφέλημος εἰς μίαν πόλιν μόνον. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωμεν ἄλλους δημοσιογράφους, ἐξετάζομεν τί ἡμεῖς οἱ Κύπριοι δημοσιογράφοι κατορθοῦμεν διὰ τῶν ἐφημερίδων μας.

Α'. Θὰ φαγωθοῦμεν μεταξύ μας.

Β'. Τὴν ἰδέαν τοῦ ἑνὸς ὅσον δικαίαν καὶ ὀρθὴν, ὁ ἄλλος πρέπει νὰ τὴν καταπολεμήσῃ.

Γ'. Ἡ ἐμπάθεια, ὁ φθόνος καὶ ἡ αὐθάδεια εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν πάσης συζητήσεώς μας.

Δ'. Ὑπάρχει τόση συμφωνία μεταξύ μας καὶ τόση συνεργασία καὶ σύμπραξις ὥστε αἱ ἐφημερίδες μας ὡς νὰ εἰργάζοντο ἡ μία διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἡ ἄλλη διὰ τὴν Κίναν, ἡ ἄλλη διὰ τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὴν Σουηδίαν.

Ε'. Δεχόμεθα καὶ καταχωρίζομεν διατριβὰς ἀναιρετικὰς ἰδέας τινὸς, ὑβριστικὰς καὶ ἐμπαθεῖς, διότι ἔτσι τοὺς ἐσυνειθίσαμεν ἡμεῖς.

Στ'. Ἀναμιγνυόμενοι εἰς ἕν οἱονδήποτε κόμμα ὡς ἄτομα, ἀναμιγνύομεν ἀμέσως καὶ τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν καθιστῶμεν τυφλὸν ὄργανον τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκομεν.

Ζ'. καὶ τελευταῖον ἐξ οὗ ὅλα τ' ἀνωτέρω πηγάζουν, οὐδέποτε συζητοῦμεν λογικῶς εὐσυνειδήτως ἀπαθῶς καὶ εὐγενῶς περὶ παντὸς πράγματος. Πᾶν ὅτι ἐγὼ γράψω εἶνε ὀρθὸν λογικὸν καὶ φρόνιμον· πᾶσα ἐναντία ἰδέα εἶνε σφαλερὰ παράλογος καὶ ἀνόητος.

Ἰδοὺ τὰ ἑπτὰ θανάσημα ἁμαρτήματά μας.

Καὶ δὲν εἶνε, πιστεύω, καθόλου ἐντροπὴ διότι τὰ λέγομεν· ἐντροπὴ εἶνε νὰ εὑρισκόμεθα εἰς αὐτὰ χωρὶς ν'ἀλλάξωμεν τρόπον.

Λοιπὸν, φίλτατοι συνάδελφοι, ἔρχεσθε νὰ ἀλλάξωμεν σύστημα; ἔρχεσθε νὰ μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὡραῖον δημοσιογραφικὸν τρόπον τῶν Εὐρωπαίων καὶ τῶν ἐκδιδομένων ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικῶν

ἐφημερίδων, αἵτινες οὐδέποτε ἐπιτίθενται ἐμπαθῶς καὶ μ' ἐκείνας τὰς χονδρὰς λέξεις καὶ φράσεις κατὰ τῶν ἀντιφρονούντων, ἀλλὰ μὲ μίαν εὐγένειαν καὶ μὲ λογικὰ ἐπιχειρήματα πάντοτε συζητοῦσι καὶ ἀναπτύσσουσι τὰς ἰδέας των; Πιστεύω ὅτι μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως θὰ ἀκολουθήσωμεν νέαν πορείαν, συνεργαζόμενοι ἐν πνεύματι ὁμονοίας πάντοτε πρὸς ὠφέλειαν τῆς ταλαίνης πατρίδος, εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας ἀφιερώσαμεν τὸν κάλαμόν μας. Δὲν εἴμεθα ἀξιοκατηγόρητοι διὰ τὰ παρελθόντα διότι ἤμεθα ἀρχάριοι. Ἀξιοκατηγόρητοι θὰ εἴμεθα ὅταν βαθμηδὸν δὲν τελειοποιώμεθα καὶ δὲν προχωρῶμεν εἰς τὰ καλλίτερα.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

—Οἱ Βούλγαροι ἐξέλεξαν δι' ἡγεμόνα τῶν τὸν πρίγκηπα τοῦ Σὰξ Κοβούργου Φερδινάνδον. Ἀνεκοίνωσαν τοῦτο εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἤτις διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου ἐζήτησε τὰς γνώμας τῶν συνυπογραψασῶν τὴν βερολίνειον συνθήκην δυνάμεων, πρὶν ἢ ἐκφράσῃ τὴν ἑαυτῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς. Ἡ Ρωσσία ἀπήντησεν ὅτι πᾶσαν ἐκλογὴν θεωρεῖ ἄκυρον καθόσον ἡ Σουβράνιε δὲν εἶνε κατηρτισμένη ἐκ τῆς ἐλευθέρας ψήφου τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βερολινείου συνθήκης. Ἡ Γερμανία ὅτι ἀδιαφορεῖ, ἂν ἡ ἐκλογὴ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, μεθ' ἧς θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν συνεννόησιν τῶν Βουλγάρων. Ἡ Αὐστροουγγαρία εἶπεν ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἔβλεπε τὴν λύσιν, συνῳδᾷ τῇ βερολινείῳ συνθήκῃ. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπήντησαν ὅτι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἀπόκειται ν' ἀποφανθῇ ἂν ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ὑφ' οὓς ὅρους αὕτη ἐγένετο. Αἱ ἀπαντήσεις αὗται τῶν δυνάμεων ἀλγεινὴν ἐνεποίησαν αἴσθησιν εἰς τοὺς ἐν Σοφίᾳ. Τῇ 15 ἰσταμένου δύο ἐπιτροπαὶ τῶν Βουλγάρων ἀφίκοντο εἰς Δούερνκρουτ ὁπόθεν μετέβησαν δι' ἁμαξῶν εἰς τὸν πύργον Ἔβερθαλ ὅπου ὁ πρόεδρος Τόντσεφ ἐπέδωκε τῷ πρίγκηπι τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδρίας τῆς ἐκλογῆς. Ὁ πρίγκηψ ἐδέχθη τὸν θρόνον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θέλει τύχει τῶν συμπαθειῶν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς συναινέσεως ὅλων τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ καλὸν νὰ μεταβῇ ἀμέσως καὶ λάβῃ τὰς ἡνίας τοῦ κράτους, πρὶν κατορθωθῇ τοῦτο.

—Ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου Σαλισβουρῆ ἐσαλεύθη ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ σὶρ Ε. Δρύμμοντ Οὐόλφ.

—Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία παρευρέθη τὴν 13 εἰς ἐξοχικὴν ἑορτὴν γενομένην ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ. Εἰς αὐτὴν παρευρέθη καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου.

—Αἱ περὶ τῶν ἀγρανικῶν ὁρίων διαπραγματεύσεις βαίνουσι κατ' εὐχὴν ἐν Πετρουπόλει.

—Δήμαρχος Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ κ. Α. Συγγρός. Οὗτος συγκινηθεὶς ἐκ τῆς αὐθορμήτου ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως ἥτις ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις, ἀνέθηκεν εἰς ἐπιφανῆ γάλλον ἀρχιτέκτονα τὴν ἐκπόνησιν σχεδίου πρωτῆς ἀγορᾶς μετὰ συνεχείας 200 θαλάμων, πρὸς κατοικίαν ἐργατικῶν ἀνθρώπων, ἣν σκοτεῖ νὰ ἀνοικοδομήσῃ ἐν Ἀθήναις. Ἡ δαπάνη τῆς ἀγορᾶς ταύτης θ' ἀνέλθῃ εἰς 180 χιλ. φράγκων.

—Τὴν 3 Ἰουλίου ἤρξατο ἐν Χανίοις καὶ ἐπερατώθη ἡ συζήτησις τῶν αἰτημάτων τῶν Κρητῶν ὑπὸ δεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τῆς συζητήσεως ἐγνώσθη ὅτι θὰ παραχωρηθῇ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον μέρος τῶν τελωνείων, ὅτι οἱ νόμοι θὰ ἐπικυρωθῶνται ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου ἄνευ τροποποιήσεως, καὶ ὅτι εἰς θέσεις τινὰς θὰ διορίζωνται καὶ χριστιανοὶ ὑπάλληλοι ὄχι ὅμως κατ' ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ὡς ἐζήτησαν οἱ Κρῆτες.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἀπό τινων ἡμερῶν ἔχομεν ἀνυπόφορον ζέστην, οἵαν οὐδέποτε ἐνθυμούμεθα εἰς Λεμησσόν. Οἱ πλεῖστοι τῶν συμπολιτῶν μας ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐξοχάς.

***

Κατήντησεν ἡ πόλις μας νὰ μὴ ἔχῃ νερὸν πρὸς πόσιν. Τὸ νερὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπάνησε τὸ Δημαρχεῖον περὶ τὰς 5 χιλ. λίρας ἐστείρευσε καθ' ὁλοκληρίαν, τὸ δὲ ὀλίγον τὸ ὁποῖον ἔχομεν 2 ὥρας μόνον τὴν μίαν ἡμέραν διὰ τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως καὶ 2 ὥρας τὴν ἄλλην διά τὸ ἄλλο ἥμισυ, εἶνε τὸ νερὸν τῶν Ἄγγλων τὸ ὁποῖον ἔφεραν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πολεμιδίων καὶ τὸ παρεχώρησαν διὰ τὴν πόλιν ὁσάκις ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν τούτου ἀνάγκην καὶ ὁσάκις εὑρίσκονται εἰς τὸ Τρώοδος.

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἐσκέφθη νὰ φέρῃ τὸ νερὸν τῆς Μαυρομάτας, νερὸν ἄφθονον καὶ καλὸν, ἀλλ' ἡ δαπάνη θὰ ἦνε ὑπέρογκος. Ἕτερον νερὸν ὑπάρχει πλησίον τῆς ἁλυκῆς ἀλλ' ἡ πηγή του εἶνε πολὺ χαμηλή. Ὥστε ἡ Λεμησσὸς κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἀπὸ λειψυδρίαν. Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐγίνετο ἔρευνα καθ' ὅλα τὰ πέριξ τῶν λάκκων τοῦ νεροῦ καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ νερὸν εἰς τοὺς πρόποδας τοιούτου ὄρους ὁποῖον εἶνε τὸ Τρώοδος. Ἀπὸ τῆς δεξαμενῆς καὶ ἄνω πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ πᾶσα περιοχὴ ἢ κοίτη παραποτάμου. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ εἶνε τὸ μόνον ἐπεῖγον καὶ τὸ μόνον δεόμενον συντόνου καὶ ταχείας ἐνεργείας ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν.

***

Πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας διατὶ ἡ ἐπὶ τῶν θρονικῶν ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἤρξατο εἰσέτι τῶν ἐργασιῶν της παρεκλήθημεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι πρῶτον ὁ πρόεδρος ἀπουσιάζει, καὶ δεύτερον εἶνε ἀναγκαία μία συνεννόησις μετὰ τῆς ἐν Λάρνακι ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς κατόπιν τῆς ὁποίας θέλει προβῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον.

***

Τῷ ἀνωνύμως ἐπιστείλαντι ἡμῖν τριγονολάτρῃ ποιητῇ λέγομεν ὅτι δὲν κατεχωρίσαμεν τὸ ποίημά του διότι χωλαίνει πολὺ εἰς τὸ μέτρον.

***

Κατ' αὐτὰς εἴχομεν μεγάλην εἰσαγωγὴν ἀχύρων ἐκ τῆς Συρίας. Πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ἐκ Δαμιάττης ἔφερεν εἷς πλοίαρχος ὡς δεῖγμα περὶ τὰς 1000 ὀκάδας ἀχύρου, ἀφοῦ δὲ τῷ ἐπετράπη καὶ τὸ ἐξεφόρτωσε, κατόπιν διετάχθη πάλιν καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ πλοῖον ὡς πιθανῶς μολυσμένον. Κατόπιν ὁ πλοίαρχος κατηυθύνθη εἰς Λάρνακα, ἐκεῖ δὲ τῷ ἐπετράπη καὶ τὸ ἐπώλησεν. Ἀκατανόητος τῇ ἀληθείᾳ ὁ τρόπος οὗτος καθ' ὃν αἱ ἀρχαί μας ἐννοοῦν νὰ μᾶς προφυλάξωσιν ἀπὸ τὰ μολύσματα τῆς φυλλοξέρας. Ἐὰν δὲν ἦτο μολυσμένον διατὶ νὰ διαταχθῇ ὁ πλοίαρχος νὰ τὸ λάβῃ πίσω εἰς τὸ πλοῖόν του καὶ νὰ κάμνῃ ἔξοδα διπλᾶ ἐκφορτώσεως καὶ φορτώσεως; Ἐὰν δὲ πάλιν ἦτο μολυσμένον διατὶ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκφόρτωσις καὶ ἐδῶ καὶ εἰς Λάρνακα;

***

Τοῦ λόγου γενομένου περὶ Φυλλοξέρας, δὲν θεωρεῖ ἆρά γε ἀναγκαῖον ἡ Κυβέρνησίς μας ὅπως λάβῃ πρόνοιαν καὶ φροντίσῃ ἀπὸ τοῦδε σπόρους Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, ἀπὸ τῶν ὁποίων μέγιστον μέχρι τοῦδε ποσὸν ἐπρομηθεύσαντο Ἰταλία καὶ Γαλλία, καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπιθεωρητὴς τῆς Γεωργίας κ. Γενναδίος συνιστᾷ νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀπροσβλήτων ὑπὸ τῆς φυλλοξέρας; Πόσον μεγάλον τῇ ἀληθείᾳ εὐεργέτημα θὰ ἦτο διὰ τὴν νῆσον ἐὰν ἀπὸ τοῦδε πρὶν ἢ προσβληθῶμεν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ καταστρεπτικοῦ κακοῦ, ἐφυτεύομεν ἀρκετὰς ἀμπέλους τοιαύτας, ἀπροσβλήτους ὑπὸ τῆς νόσου! Τὴν ἰδέαν ταύτην καθυποβάλλωμεν εἴς τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ προϊσταμένους τῆς νήσου.

***

Ἓν μέγα κακὸν ἐπαπειλεῖ τὰ χαρούπια ἐφέτος. Ἡ ξυσχία ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ κλοπαὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀναγκάσωσι τοὺς χαρουποκτήμονας νὰ συναθροίσωσι πολὺ ἐνωρὶς καὶ ὅλως ἄωρον τὸν καρπὸν, τοῦ ὁποίου ἑπομένως ἡ ποιότης θὰ ἦνε ἐλεεινή. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εὐηργέτει τὴν νῆσον ἐὰν διὰ νομοσχεδίου ὥριζε τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν πρέπει νὰ συναθροίζωνται τὰ κυριώτερα τοὐλάχιστον προϊόντα, σταφυλαὶ καὶ χαρούπια, διότι

ὁ σῖτος καὶ ἡ κριθὴ οὐδέποτε συναθροίζονται ἄωρα. Ἡ ἐλευθερία εἰς αὐτὴν τὴν περίπασιν ἡνωμένη μὲ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν τοῦ χωρικοῦ καὶ μὲ τὰς ἐσφαλμένας οἰκονομικὰς ἰδέας του εἶνε αὐτόχρημα καταστροφή.

***

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰ πέριξ τῶν χωρίων Τζηπερούντας καὶ Πελενδρίου, τρεῖς μεγάλαι πυρκαϊαὶ κατέστρεψαν ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. πεύκας. Τὸ πῦρ τὸ θέτουν καθ' ἃ ἐβεβαιώθημεν οἱ χωρικοὶ ἐπίτηδες διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Μεταξὺ τῶν δασῶν ἀναφύεται ὡς γνωστὸν τὸ λεγόμενον μαυράχυρον τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ συναθροίζουν πρὸς τροφὴν τῶν ζώων των· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πυκνὴ δάσωσις ἐμποδίζει τὴν συνάθροισιν τούτου, καίουν τὰ δάση διὰ νὰ δύνωνται τὸ ἑπόμενον ἔτος νὰ τὸ συναθροίζωσι μὲ εὐκολίαν. Ἐρχόμεθα τῇ ἀληθείᾳ εἰς θέσιν πολλάκις νὰ ὑπαγορεύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ αὐστηρότερα μέτρα ἐναντίον τοιούτων κακούργων, οἵτινες χάριν μικρᾶς καὶ ἀσημάντου ὠφελείας καίουν ὁλόκληρα δάση, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωσιν. Οἱ Ἄγγλοι ὅταν ἦλθον εἰς Κύπρον εὗρον τὰ δάση κατεσραμμένα καὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων φαλακράς. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτη τῆς τουρκικῆς ἀμεριμνησίας θὰ ἤρκουν νὰ μεταβάλουν τὴν σφριγῶσαν πρὸς βλάστησιν γῆν τῆς νήσου εἰς ἔρημον τῆς Σαχάρας. Αὐστηρὰ ὅμως μέτρα τῆς νῦν Κυβερνήσεως κατώρθωσαν νὰ δασωθῇ ἡ νῆσος εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ἐξερχόμενος τῶν πόλεων ὀλίγα μίλια πρὸς τὰ ὀρεινὰ μέρη θαυμάζει, καταθέλγεται καὶ εὐχαριστεῖται βλέπων τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν ἐν τῇ ζωηρᾷ καὶ ἀναθαλλούσῃ βλαστήσει. Καὶ ὅμως πολλοὶ χωρικοί, ἀγνοοῦντες τί θὰ εἴπῃ σολισμὸς τῆς φύσεως καὶ οὐδεμίαν αἰσθανόμενοι ἐκ τούτου εὐχαρίστησιν, μὴ παραδεχόμενοι δὲ ὅτι ἡ δάσωσις ἐβελτίωσε θαυμασίως καὶ βελτιοῖ τὸ κλῆμα τῆς νήσου καὶ ὅτι συντείνει εἰς τὸ νὰ προσελκύῃ τὰς βροχάς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἡ νῆσος συχνῶν ἀνομβριῶν ἀνάγκη νὰ νικήσῃ διὰ τῶν δασῶν της τὴν ἕλξιν τῶν νεφῶν ἣν ἡ γειτνιάζουσα δασώδης Ἀνατολὴ προξενεῖ εἰς αὐτά, ἀγνοοῦντες λέγω καὶ μὴ παραδεχόμενοι ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των ὁλ' αὐτὰ ῥίπτουν τὸ πῦρ, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας, εἴτε ἐπίτηδες ὡς εἴπομεν, καὶ προξενοῦν ἀνεπανορθώτους καταστροφάς. Εἶπα τέ μοι παρακαλῶ τώρα εἶνε ἄξιοι λύπης οἱ τοιοῦτοι ὅταν καταδικάζωνται εἰς τὰς χειροτέρας ποινάς;

***

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μόρφου πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδία ἀποθνήσκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰατροῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώριζεν ἕνα ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ἐκτεταμένην αὐτὴν καὶ κατὰ πολὺ ἀπέχουσαν τῶν πόλεων ἐπαρχίαν, θὰ ἔπραττε μέγα καλόν, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του θὰ τὸ κατέβαλλον, ὡς μᾶς γράφουσιν οἱ ἐπαρχιῶται, μὲ πᾶσαν εὐχαρίστησιν.

***

Ὁ ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν Μαυρόσαββας, εἶχε καταδικασθῇ ἀπὸ τοῦ α'. ἔτους τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἀγγλων εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ, ὁ δὲ Μ. Ἀρμοστὴς μετέβαλε τὴν ποινὴν εἰς ἰσόβια δεσμά. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν χαρίτων ἂς ἡ Α.Μ. ἡ Σεπτὴ Ἄνασσα διένειμεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Της κατετάχθη καὶ ἡ ἀπόλυσις τούτου, ὁ ὁποῖος ὅμως εἰρήσθω ἐνταῦθα ὅτι τὴν ἀρίστην ἔδειξε διαγωγὴν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἐννεαετὲς διάστημα τοῦτο. Ἤνοιξεν ἀληθὲς κατάστημα ὑποδηματοποιείου ἐν τῇ φυλακῇ, προσλαβὼν πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὴν τέχνην, περὶ τοὺς 20 περίπου, καὶ ἐπεσκεύαζε τὰ ὑποδήματα φυλακισμένων καὶ ζαπτιέδων. Οὐδεὶς ἐτόλμα ν' αὐθαδιάσῃ ἐναντίον ἄλλου ἐνώπιόν του. Μίαν ἡμέραν εἷς φιλονεικῶν μετ' ἄλλου, ἠθέλησε ν' ἁρπάσῃ τὴν λεγομένην φαρσέτταν διὰ νὰ τὸν φοβερίσῃ, ἐν ὅμως αἰφνίδιον ῥάπισμα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μαυρόσαββα ἤρκεσε καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀναποδογυρισθῇ καὶ τὸ μαχαιρίδιον νὰ φύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του.

***

Θεωροῦμεν καλὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν χωρίων εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων καὶ ἰδίως εἰς τὸ χωρίον Πεντάκωμον, τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ, καθ' ἃ μᾶς γράφουσι, τὰ κόπρα τῶν ἀλόγων, τὰ ποσκούπιδα καὶ παντὸς εἴδους ἀκαθαρσία εἶνε συσσωρευμένη ὡς λόφοι ἐντὸς τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, ἐκ τούτου δὲ ἐπιπολάζουσι καὶ πλεῖσται ἀσθένειαι. Εὐκόλως θὰ συνεμορφοῦντο μὲ τὴν καθαριότητα τὰ χωρία ταῦτα ἐὰν πᾶς κλητὴρ εἶχεν ἐντολὴν νὰ διατάττῃ τοιαυτην ἐπὶ ποινῇ προστίμου εἰς τὰ χωρία ὅθεν διαβαίνει.

***

Τὸ καθαρὸν περίσσευμα τῆς Ἐκκλ. Ἁγ.Νάπας τῆς πόλεώς μας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶνε γρ. 38 χιλ. περίπου, καὶ οὐχὶ 42 ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν.

***

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἡ πόλις μας ξενίζει τὸν σοφὸν νομομαθῆ καὶ πολύτιμον ἄνδρα κ. Ν. Σαρίπολον συμπατριώτην καὶ συμπολίτην ἡμῶν, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ μιᾶς τῶν θυγατέρων του. Φαίνεται ὀλίγον καταβεβλημένος ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθενείας του, ἧς ἕνεκεν ἦλθεν εἰς Κύπρον δι' ἀλλαγὴν κλίματος.

***

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Κάθαρσις.—Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἔν τινι λιμένι ἢ μέρει τῆς Κύπρου πλὴν τῆς Λάρνακος, ἐκ Σικελίας καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἁγίας Μαρίας τῆς Λούκας μέχρι τοῦ Σαλέρνου Νοτίων Ἀκτῶν τῆς Καλαμβρίας, χωρὶς νὰ τελέσῃ κάθαρσιν εἰς οὐδένα τῶν λιμένων εἰς οὓς προσήγγισεν, ἀποπέμπεται.

2. Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν Λάρνακι ἐκ τῶν ἄνω μνησθέντων μερῶν, τελεῖ κάθαρσιν πέντε ὁλοκλήρων ἡμερῶν.

3. Ἀποσκευαὶ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἀναγκαίαν ἀπολύμανσιν. Ῥάκη δὲν γίνονται δεκτά. Ἐμπορεύματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν.

4. Γραμματόπηραι φθάνουσι κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν μερῶν τούτων ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ, καθαρίζονται καὶ παραδίδονται ὅ τι τάχιον εἰς τὰς Ταχυδρομικὰς Ἀρχάς.

———

Ἀμοιβὴ ἐξ 20 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἤθελον δώσει τοιαύτην πληροφορίαν, οἵα ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην τοῦ φονέως ἢ τῶν φονέων τοῦ Σάββα Κωνσταντῆ ἐξ Ἀθηαίνου.

———

Ἀμοιβὴ ἐκ 10 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς 12 Ἰουλίου 87 ἤθελον παραδόσει εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἀστυνομίας ἢ χορηγήσει τοιαύτην πληροφορίαν διὰ ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Χουσεὶν Μουσταφᾶ ἐκ Κρήτου Μαρότου, ἡλικίας ἐτῶν 22, ἀναστήματος χαμηλοῦ, κράσεως δυνατῆς, μύστακες μέλας, ὀφθαλμοὶ μιαῦροι καὶ μικροί, ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἐφόνευσε τὸν Γιαννὴν Νικόλα ἀπὸ Φύτι.

———

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

(Βάσα 13 Ἰουλίου 1887).

Ἤρξαντο δυστυχῶς καὶ εἰς τὸ χωρίον μας αἱ σύρσκοπαὶ τῶν ζώων. Ἐκ τούτου προῆλθεν ἓν νόστιμον ἐπεισόδιον. Ὄνου τινὸς ἔκοψαν τὴν σύρᾶν, καὶ, ἀφεθεὶς ἐλεύθερος, κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταῦλον ὅπου ἤρξατο τρώγων. Περὶ δυσμὰς ἡλίου εἰσελθὼν καὶ ὁ ἀπουσιάζων κύριος τοῦ ὄνου βλέπει εἰς τὸν σταῦλον ὄνον ἄγνωστον αὐθαδῶς καὶ ἡσύχως τρώγοντα τὸ ἄχυρόν του. « Βρὲ τὸν γδαρμένον, λέγει, τί ζητεῖ ἐδῶ μέσα αὐτός; ἔξω σύρη! » ἀλλ' ὁ γαΐδαρος οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἔδιδεν. Ἀναγκάζεται ὁ κύριος νὰ μεταχειρισθῇ σκληρότερον τρόπον καὶ λαμβάνει τὴν ῥάβδον, τοῦ καταφέρει μίαν δύο, ἀλλ' ἀπαθὴς ὁ γαΐδαρος γυρίζει ἀπ' ἐκεῖ στρέφεται ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐπιμόνως ἐπιπίπτει εἰς τὸ ἔργον του. « Βρὲ ἔξω γδαρμένε ἀνάθεμά τον ποῦ σ' ἔχει! φωνάζει ὁ κύριος, ποῦ ἐς τὸν διάβολον ἐμυρίσθης τ' ἄχυρά μου κ' ἦλθες μὲ τόσην αὐθάδειαν καὶ θέλεις καὶ γκαλὰ νὰ μοῦ τὰ κοκκαλιάσῃς,» καὶ τοῦ καταφέρει ἄλλας δύο τρεῖς. Ὁ γαΐδαρος ἐπείσθη πλέον ὅτι ὁ κύριός του θὰ τάχῃ χαμένα κ' ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐξελθὼν ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν κύριόν του ὡς νὰ τὸν ἠρώτα « τί ἔπαθες καλέ μου αὐθέντα »; Τὸν βλέπει ὁ κύριος καὶ « τὸν κορδατζιασμένον, λέγει, εἶν' ὁ γαΐδαρός μου τοῦτος καὶ ποιὸς τὸν ἐκουνδούρκασε; » καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν τροφήν του τὴν ὁποίαν καὶ ἠξίωσεν ἐνώπιόν του πρὸς συνδιαλλαγήν.

Εἷς

ὁ σῖτος καὶ ἡ κριθὴ οὐδέποτε συναθροίζονται ἄωρα. Ἡ ἐλευθερία εἰς αὐτὴν τὴν περίπασιν ἡνωμένη μὲ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν τοῦ χωρικοῦ καὶ μὲ τὰς ἐσφαλμένας οἰκονομικὰς ἰδέας του εἶνε αὐτόχρημα καταστροφή.

***

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰ πέριξ τῶν χωρίων Τζηπερούντας καὶ Πελενδρίου, τρεῖς μεγάλαι πυρκαϊαὶ κατέστρεψαν ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. πεύκας. Τὸ πῦρ τὸ θέτουν καθ' ἃ ἐβεβαιώθημεν οἱ χωρικοὶ ἐπίτηδες διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Μεταξὺ τῶν δασῶν ἀναφύεται ὡς γνωστὸν τὸ λεγόμενον μαυράχυρον τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ συναθροίζουν πρὸς τροφὴν τῶν ζώων των· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πυκνὴ δάσωσις ἐμποδίζει τὴν συνάθροισιν τούτου, καίουν τὰ δάση διὰ νὰ δύνωνται τὸ ἑπόμενον ἔτος νὰ τὸ συναθροίζωσι μὲ εὐκολίαν. Ἐρχόμεθα τῇ ἀληθείᾳ εἰς θέσιν πολλάκις νὰ ὑπαγορεύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ αὐστηρότερα μέτρα ἐναντίον τοιούτων κακούργων, οἵτινες χάριν μικρᾶς καὶ ἀσημάντου ὠφελείας καίουν ὁλόκληρα δάση, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωσιν. Οἱ Ἄγγλοι ὅταν ἦλθον εἰς Κύπρον εὗρον τὰ δάση κατεσραμμένα καὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων φαλακράς. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτη τῆς τουρκικῆς ἀμεριμνησίας θὰ ἤρκουν νὰ μεταβάλουν τὴν σφριγῶσαν πρὸς βλάστησιν γῆν τῆς νήσου εἰς ἔρημον τῆς Σαχάρας. Αὐστηρὰ ὅμως μέτρα τῆς νῦν Κυβερνήσεως κατώρθωσαν νὰ δασωθῇ ἡ νῆσος εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ἐξερχόμενος τῶν πόλεων ὀλίγα μίλια πρὸς τὰ ὀρεινὰ μέρη θαυμάζει, καταθέλγεται καὶ εὐχαριστεῖται βλέπων τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν ἐν τῇ ζωηρᾷ καὶ ἀναθαλλούσῃ βλαστήσει. Καὶ ὅμως πολλοὶ χωρικοί, ἀγνοοῦντες τί θὰ εἴπῃ σολισμὸς τῆς φύσεως καὶ οὐδεμίαν αἰσθανόμενοι ἐκ τούτου εὐχαρίστησιν, μὴ παραδεχόμενοι δὲ ὅτι ἡ δάσωσις ἐβελτίωσε θαυμασίως καὶ βελτιοῖ τὸ κλῆμα τῆς νήσου καὶ ὅτι συντείνει εἰς τὸ νὰ προσελκύῃ τὰς βροχάς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἡ νῆσος συχνῶν ἀνομβριῶν ἀνάγκη νὰ νικήσῃ διὰ τῶν δασῶν της τὴν ἕλξιν τῶν νεφῶν ἣν ἡ γειτνιάζουσα δασώδης Ἀνατολὴ προξενεῖ εἰς αὐτά, ἀγνοοῦντες λέγω καὶ μὴ παραδεχόμενοι ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των ὁλ' αὐτὰ ῥίπτουν τὸ πῦρ, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας, εἴτε ἐπίτηδες ὡς εἴπομεν, καὶ προξενοῦν ἀνεπανορθώτους καταστροφάς. Εἶπα τέ μοι παρακαλῶ τώρα εἶνε ἄξιοι λύπης οἱ τοιοῦτοι ὅταν καταδικάζωνται εἰς τὰς χειροτέρας ποινάς;

***

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μόρφου πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδία ἀποθνήσκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰατροῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώριζεν ἕνα ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ἐκτεταμένην αὐτὴν καὶ κατὰ πολὺ ἀπέχουσαν τῶν πόλεων ἐπαρχίαν, θὰ ἔπραττε μέγα καλόν, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του θὰ τὸ κατέβαλλον, ὡς μᾶς γράφουσιν οἱ ἐπαρχιῶται, μὲ πᾶσαν εὐχαρίστησιν.

***

Ὁ ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν Μαυρόσαββας, εἶχε καταδικασθῇ ἀπὸ τοῦ α'. ἔτους τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἀγγλων εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ, ὁ δὲ Μ. Ἀρμοστὴς μετέβαλε τὴν ποινὴν εἰς ἰσόβια δεσμά. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν χαρίτων ἂς ἡ Α.Μ. ἡ Σεπτὴ Ἄνασσα διένειμεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Της κατετάχθη καὶ ἡ ἀπόλυσις τούτου, ὁ ὁποῖος ὅμως εἰρήσθω ἐνταῦθα ὅτι τὴν ἀρίστην ἔδειξε διαγωγὴν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἐννεαετὲς διάστημα τοῦτο. Ἤνοιξεν ἀληθὲς κατάστημα ὑποδηματοποιείου ἐν τῇ φυλακῇ, προσλαβὼν πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὴν τέχνην, περὶ τοὺς 20 περίπου, καὶ ἐπεσκεύαζε τὰ ὑποδήματα φυλακισμένων καὶ ζαπτιέδων. Οὐδεὶς ἐτόλμα ν' αὐθαδιάσῃ ἐναντίον ἄλλου ἐνώπιόν του. Μίαν ἡμέραν εἷς φιλονεικῶν μετ' ἄλλου, ἠθέλησε ν' ἁρπάσῃ τὴν λεγομένην φαρσέτταν διὰ νὰ τὸν φοβερίσῃ, ἐν ὅμως αἰφνίδιον ῥάπισμα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μαυρόσαββα ἤρκεσε καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀναποδογυρισθῇ καὶ τὸ μαχαιρίδιον νὰ φύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του.

***

Θεωροῦμεν καλὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν χωρίων εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων καὶ ἰδίως εἰς τὸ χωρίον Πεντάκωμον, τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ, καθ' ἃ μᾶς γράφουσι, τὰ κόπρα τῶν ἀλόγων, τὰ ποσκούπιδα καὶ παντὸς εἴδους ἀκαθαρσία εἶνε συσσωρευμένη ὡς λόφοι ἐντὸς τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, ἐκ τούτου δὲ ἐπιπολάζουσι καὶ πλεῖσται ἀσθένειαι. Εὐκόλως θὰ συνεμορφοῦντο μὲ τὴν καθαριότητα τὰ χωρία ταῦτα ἐὰν πᾶς κλητὴρ εἶχεν ἐντολὴν νὰ διατάττῃ τοιαυτην ἐπὶ ποινῇ προστίμου εἰς τὰ χωρία ὅθεν διαβαίνει.

***

Τὸ καθαρὸν περίσσευμα τῆς Ἐκκλ. Ἁγ.Νάπας τῆς πόλεώς μας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶνε γρ. 38 χιλ. περίπου, καὶ οὐχὶ 42 ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν.

***

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἡ πόλις μας ξενίζει τὸν σοφὸν νομομαθῆ καὶ πολύτιμον ἄνδρα κ. Ν. Σαρίπολον συμπατριώτην καὶ συμπολίτην ἡμῶν, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ μιᾶς τῶν θυγατέρων του. Φαίνεται ὀλίγον καταβεβλημένος ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθενείας του, ἧς ἕνεκεν ἦλθεν εἰς Κύπρον δι' ἀλλαγὴν κλίματος.

***

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Κάθαρσις.—Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἔν τινι λιμένι ἢ μέρει τῆς Κύπρου πλὴν τῆς Λάρνακος, ἐκ Σικελίας καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἁγίας Μαρίας τῆς Λούκας μέχρι τοῦ Σαλέρνου Νοτίων Ἀκτῶν τῆς Καλαμβρίας, χωρὶς νὰ τελέσῃ κάθαρσιν εἰς οὐδένα τῶν λιμένων εἰς οὓς προσήγγισεν, ἀποπέμπεται.

2. Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν Λάρνακι ἐκ τῶν ἄνω μνησθέντων μερῶν, τελεῖ κάθαρσιν πέντε ὁλοκλήρων ἡμερῶν.

3. Ἀποσκευαὶ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἀναγκαίαν ἀπολύμανσιν. Ῥάκη δὲν γίνονται δεκτά. Ἐμπορεύματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν.

4. Γραμματόπηραι φθάνουσι κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν μερῶν τούτων ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ, καθαρίζονται καὶ παραδίδονται ὅ τι τάχιον εἰς τὰς Ταχυδρομικὰς Ἀρχάς.

———

Ἀμοιβὴ ἐξ 20 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἤθελον δώσει τοιαύτην πληροφορίαν, οἵα ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην τοῦ φονέως ἢ τῶν φονέων τοῦ Σάββα Κωνσταντῆ ἐξ Ἀθηαίνου.

———

Ἀμοιβὴ ἐκ 10 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς 12 Ἰουλίου 87 ἤθελον παραδόσει εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἀστυνομίας ἢ χορηγήσει τοιαύτην πληροφορίαν διὰ ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Χουσεὶν Μουσταφᾶ ἐκ Κρήτου Μαρότου, ἡλικίας ἐτῶν 22, ἀναστήματος χαμηλοῦ, κράσεως δυνατῆς, μύστακες μέλας, ὀφθαλμοὶ μιαῦροι καὶ μικροί, ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἐφόνευσε τὸν Γιαννὴν Νικόλα ἀπὸ Φύτι.

———

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

(Βάσα 13 Ἰουλίου 1887).

Ἤρξαντο δυστυχῶς καὶ εἰς τὸ χωρίον μας αἱ σύρσκοπαὶ τῶν ζώων. Ἐκ τούτου προῆλθεν ἓν νόστιμον ἐπεισόδιον. Ὄνου τινὸς ἔκοψαν τὴν σύρᾶν, καὶ, ἀφεθεὶς ἐλεύθερος, κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταῦλον ὅπου ἤρξατο τρώγων. Περὶ δυσμὰς ἡλίου εἰσελθὼν καὶ ὁ ἀπουσιάζων κύριος τοῦ ὄνου βλέπει εἰς τὸν σταῦλον ὄνον ἄγνωστον αὐθαδῶς καὶ ἡσύχως τρώγοντα τὸ ἄχυρόν του. « Βρὲ τὸν γδαρμένον, λέγει, τί ζητεῖ ἐδῶ μέσα αὐτός; ἔξω σύρη! » ἀλλ' ὁ γαΐδαρος οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἔδιδεν. Ἀναγκάζεται ὁ κύριος νὰ μεταχειρισθῇ σκληρότερον τρόπον καὶ λαμβάνει τὴν ῥάβδον, τοῦ καταφέρει μίαν δύο, ἀλλ' ἀπαθὴς ὁ γαΐδαρος γυρίζει ἀπ' ἐκεῖ στρέφεται ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐπιμόνως ἐπιπίπτει εἰς τὸ ἔργον του. « Βρὲ ἔξω γδαρμένε ἀνάθεμά τον ποῦ σ' ἔχει! φωνάζει ὁ κύριος, ποῦ ἐς τὸν διάβολον ἐμυρίσθης τ' ἄχυρά μου κ' ἦλθες μὲ τόσην αὐθάδειαν καὶ θέλεις καὶ γκαλὰ νὰ μοῦ τὰ κοκκαλιάσῃς,» καὶ τοῦ καταφέρει ἄλλας δύο τρεῖς. Ὁ γαΐδαρος ἐπείσθη πλέον ὅτι ὁ κύριός του θὰ τάχῃ χαμένα κ' ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐξελθὼν ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν κύριόν του ὡς νὰ τὸν ἠρώτα « τί ἔπαθες καλέ μου αὐθέντα »; Τὸν βλέπει ὁ κύριος καὶ « τὸν κορδατζιασμένον, λέγει, εἶν' ὁ γαΐδαρός μου τοῦτος καὶ ποιὸς τὸν ἐκουνδούρκασε; » καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν τροφήν του τὴν ὁποίαν καὶ ἠξίωσεν ἐνώπιόν του πρὸς συνδιαλλαγήν.

Εἷς